అనిపించింది. కొంతమంది అన్నం తినేటప్పుడు కూడా ఒంటరిగాఉంటే ఒకలాగ తింటారు, నలుగురిలో ఉంటే ఒకలాగ తింటారు, ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు 5,6 బూరులు తినేస్తారు, పంక్తిలో కూర్చొన్నప్పుడు వద్దండి, వద్దండి అంటారు, అది కృత్రిమజీవితం అంటున్నారు భగవాన్. మీరు నార్మల్‌గా ఉండండి, నేచురల్‌గా ఉండండి లోపలఉన్న వస్తువు నార్మల్‌గా, నేచురల్‌గా ఉంది, మీరు కూడా అలాగ ఉంటే అందులో ఐక్యమయిపోతారు. మమ్మల్ని పెళ్ళిచేసుకోమంటారా అని ఎవరైనా భక్తులు భగవాన్‌ను అడిగితే భగవాన్ ఎంత సహజంగా చెప్పేవారు అంటే నీకు పెళ్ళి అంటే ఇష్టం లేకపోతే మానెయ్యి, పెళ్ళిచేసుకొంటే బాగుండును అనే తలంపు వస్తూఉంటే పెళ్ళిచేసుకో. నువ్వు పెళ్ళిచేసుకోకుండా ఉండి కాలిపోయే బదులు, పెళ్ళి చేసుకొని సుఖపడు అని చెప్పారు. నువ్వు ఉద్రేకంగా ఉన్నప్పుడు వచ్చిన తలంపులను పట్టించుకోవద్దు మొదటితలంపు ఏదో వస్తుంది దానికూడా వెళ్ళిపోవద్దు మొదటితలంపు కొంచం వేడిగా ఉంటుంది, దానిని పట్టుకొనివెళితే నువ్వు నిప్పులో పడతావు అలా తలంపులను రానియ్యి, ఆఖరిని వచ్చే తలంపు సైలెంట్‌గా ఉంటుంది, అది ట్రూత్‌కు దారి చూపిస్తుంది అని ఒక లాయర్‌గారు చెప్పారు. మీరులేరు, నేనులేను, ఉన్నది ఒక్కటే, అదే బ్రహ్మం. ఉన్నది బ్రహ్మం ఒక్కటే అనే భావం నీకు స్థిరపడినప్పుడు, ఆస్టెబిలిటీ వచ్చినప్పుడు ఆయన దయ మహాప్రవాహంలాగవచ్చి మన సహస్రారాన్ని ముంచుతుంది, మీరు ఏదోగొప్పగా జీవిస్తే ఆత్మసాక్షాత్కారం తొందరగా వచ్చేస్తుంది అని మీరు అనుకొంటున్నారు. గొప్పగా జీవించటంకాదు, సహజంగా జీవిస్తే వస్తుంది ఎందుచేతనంటే అది సహజంగా ఉంది, లోపలఉన్న వస్తువు కాంప్లికేటెడ్‌గాలేదు కాని మన బ్రెయిన్ కాంప్లికేటెడ్‌గా ఉంది. ఈకాంప్లికేటెడ్‌గాఉన్న బ్రెయిన్‌లోనుండి విడుదల పొందితే ఆవస్తువు మనకు దొరుకుతుంది. దయ హృదయంలో ఉంటుంది, వివేకం తలకాయలో ఉంటుంది, ఈరెండింటిని సమన్వయం చేసుకొంటూ జీవించాలి. వివేకం దయాపూరితంగా ఉండాలి, దయ వివేకపూరితంగా ఉండాలి రెండూ కలుపుకోవాలి అప్పుడు మనసాధన బేలెన్స్‌డ్‌గా ఉంటుంది. మనకు ప్రతీ విషయంలోను పాజిటివ్‌థింకింగ్ ఉండాలి. మనకు ఎప్పుడైనా నష్టం వచ్చింది అనుకోండి, ఆనష్టం ఎందుకువచ్చిందో మనకు తెలియదు, భగవంతుడికి తెలుస్తుంది ఆనష్టంకూడా మనకు ఒకరకంగా మంచిని తీసుకొనిరావచ్చు ప్రతివిషయంలోను పాజిటివ్‌థింకింగ్ వలన స్పిరిట్యువల్ స్టేటస్ పెరుగుతుంది.

మనం మోక్షం పొందటానికి ఈభూమి మీదకు వచ్చాము, వచ్చినపని మర్చిపోకూడదు, ఆపని పూర్తి చేసుకోవాలి, మిగిలినవన్నీ సెకండరీ. నాకు మోక్షం కావాలిఅని ఒక భక్తురాలు భగవాన్‌ను అడిగితే నీలోపల ఉండి, మోక్షం కావాలని ఎవడైతే అడుగుతున్నాడో వాడిని బయటకు తోలెయ్యి, అప్పుడు ఉన్నదే మోక్షం అన్నారు భగవాన్. కష్టపడి ఏదో సాధన చేయటంకాదు, లోపల ఈశ్వరునిదయ, గురువుయొక్క దయ ఆస్పర్శ మనకు తెలుస్తోంది అనుకో అసలు ఊపిరి నలపదు. మన శరీరం పుట్టటం, శరీరం చనిపోవటం ఫిక్షన్. దురదృష్టం ఎంత ఫిక్షనో అదృష్టం కూడా అంతే ఫిక్షన్. ఏదో చెయ్యటంవలన అది వచ్చింది గాని అది సహజంకాదు, సబ్జక్టులో లోతుకు వెళ్ళిచూస్తే ఏమీలేదు. బుడగలు, కెరటాలు, నురుగులు ఇవిఅన్నీ సముద్రంపైనే, లోపలకు వెళితే ఏమీలేదు అలాగే ఈచావుపుట్టుకలు, కర్మసిద్ధాంతాలు మీకు సర్‌ఫేస్‌లో అలా కనిపిస్తాయి, లోతులకు వెళితే ఏమీలేదు, అంతా ఫిక్షన్. గురువు యొక్క దయ మాత్రం ఫిక్షన్ కాదు, ఈచేయి ఆచేయిని ముట్టుకొన్నప్పుడు ఆ టచ్ ఎలా తెలుస్తుందో అలాగ గురువు యొక్క దయ లోపల ఆస్పర్శ మనకు తెలుస్తుంది, గురువుయొక్కదయ, ఆస్పర్శ మనకు తగిలినప్పుడు 24గంటలు 24 క్షణాల క్రింద వెళ్ళిపోతుంది, ఈ క్రియేషన్ ఏపాటిది అని ఆటైములో మనకు అనిపిస్తుంది. ఎవ్విరిథింగ్ ఈజ్ ఫిక్షన్ ఎక్సెప్ట్ గురూస్ గ్రేస్.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 15-02-04 ఆకివీడు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మన చైతన్యస్థాయి పెంచుకోవటానికి, మనం వివేకంగా జీవించటానికి, మనం శాంతచిత్తం సంపాదించుకోవటానికే ఈ జ్ఞానయజ్ఞాలు. ముందు ఏకాగ్రత సంపాదిస్తే మనం అన్నీ సంపాదించవచ్చు. ఏకాగ్రతలేని మనిషి ఈలోకంలో ఏమీ సాధించలేడు. ఏకాగ్రతలేని మనిషి, మనోనిగ్రహంలేని మనిషి మోక్ష సుఖాన్ని పొందలేడు. అన్ని సుఖాలకంటే మోక్షసుఖం గొప్పది. ఉదాహరణకు మనం ఏదో సినిమా చూస్తున్నాము, ఆ బొమ్మలు మనకు ఏదోకొంత సంతోషాన్ని కలుగజేస్తాయి. మీకు ఇష్టమైన పదార్థం తింటూఉంటే అది మీకు కొంత సంతోషాన్ని కలుగజేస్తుంది, మీరు ఏదైనా వ్యాపారం చేస్తూఉంటే అందులో లాభంవస్తే మీరు సంతోషిస్తారు. మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉంటే ఆ అనుకూలపరిస్థితులు మీ సంతోషానికి కారణాలు అవుతాయి. ఇలా ఒక కారణం వలన వచ్చే సంతోషం పరిణామంలో ఆ కారణం భంగం అయ్యాక, అది దుఃఖం క్రింది మారిపోతుంది. ఇక్కడ మీరు అర్థం చేసుకోవలసిన విషయం ఏమిటిఅంటే మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉంటే పొంగిపోవద్దు, ఇముడ్చుకోండి. మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేకపోతే కృంగిపోవద్దు. పొంగిపోవటం, కృంగిపోవటం ఇవి అహంకారం యొక్క వికారములు. ఈ వికారములు తగ్గితేనేగాని అహంకారం నశించదు, అహంకారం నశిస్తేగాని ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. గాఢనిద్రలో మనం సుఖంగా, శాంతిగా, ఆనందంగా ఉన్నాము. గాఢనిద్రలో మనకు ఈటింగ్‌లేదు, సీయింగ్‌లేదు, లేకపోతే మన అంగబలం, అర్థబలం చూసుకొని ఆసంతోషం రావటంలేదు. గాఢనిద్రలో మన మనస్సు అది ఎక్కడయితే ఉదయిస్తోందో అక్కడికివెళ్ళి కలిసిపోతుంది, అప్పుడు కారణంలేని సుఖం, హేతువులేని సుఖం గాఢనిద్రలో మనం అనుభవిస్తున్నాము. అది నిజమైనసుఖం. ఆ కారణంలేని సుఖాన్ని మనం జాగ్రదవస్థలో పొందాలి, దానికి శిక్షణ పొందటానికే మనం ఈభూమి మీదకు వచ్చాము.

మనం నిద్రలో ఉన్నంతసేపు కలలు వస్తూ ఉంటాయి అలాగే మనం అజ్ఞానం అనే నిద్రలో ఉన్నంతకాలం జన్మలు వస్తూ ఉంటాయి. అజ్ఞానం నుండి బయటకు వస్తే జన్మలు ఆగిపోతాయి, ప్రకృతివాడిని విడిచిపెట్టేస్తుంది, మాయవాడిని విడిచిపెట్టేస్తుంది. రాగద్వేషములే సంసారానికి పునాదిరాళ్ళు, మనుషులుకాదు. రాగద్వేషములు లేకపోతే సంసారంలేదు. సమాజంలో ఎక్కడికి వెళ్ళిచూసినా రాగద్వేషములు తప్పించి ఏమీలేదు. ఈ రాగద్వేషములు అనే పునాది మీదే సంసారం ఆధారపడిఉంది. ఈ రాగద్వేషములు పోవు అనుకోండి మరల జన్మ వస్తుంది, జన్మవస్తే సంసారం వస్తుంది. అసలు బేసిగ్గా ఈ సంసారానికి కారణం ఏమిటి అని ఆ కారణాన్ని తొలగిస్తేగాని సంసారం ఆగదు, జన్మలు ఆగవు. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను సద్వినియోగం చేసుకొంటూ, ఏది నిత్యం ఏది అనిత్యం అని విడదీసుకొంటూ, వివేకాన్ని పెంచుకొంటూ జీవిస్తూ ఉంటే రాగద్వేషములు నశిస్తాయి. దొంగ చేతిలో ఉన్న కత్తి మనకు అపకారం చేస్తుంది, అదే డాక్టరు చేతిలో ఉన్న కత్తి మనకు ఉపకారం చేస్తుంది. అలాగే మంచివారి దగ్గర ఉన్న డబ్బు, తెలివి సమాజానికి ఉపయోగపడుతాయి, చెడ్డవారి దగ్గర ఉన్న తెలివి, డబ్బు సమాజానికి అపకారం చేస్తాయి. ఇతరుల గొడవ మనకు అనవసరం, మనకు సంబంధించినంత వరకు భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను మనకు ఉపయోగించుకోవచ్చు, సమాజానికి కూడా ఉపయోగించాలి. మనకు మనం ఉపకారం చేసుకొంటూ ఇతరులకు కూడా ఉపకారం చెయ్యాలి. మనకు ఏది మంచి అనుకొంటామో అదే ఇతరులకు చెయ్యాలి, మనకు ఏది చెడ్డ అనుకొంటున్నామో ఆచెడ్డ ఇతరులకు చేయకూడదు. ఇలా తెలివిగా, బుద్ధిసూక్ష్మతతో జీవిస్తూఉంటే రాగద్వేషములనే ఏనుగులుచస్తాయి కాని లేకపోతే ఆఏనుగులు పీనుగులు అవ్వవు. ఆ ఏనుగులను పీనుగులు చెయ్యటానికే మన సాధన. అవి అంత తొందగా పీనుగులు అవ్వవు. కాలం కలిసిరావాలి, ఈశ్వరునిదయ ఉండాలి, మనకు అకారణభక్తి ఉండాలి. సీతారామ లక్షణులను గుహుడు నదిని దాటిస్తాడు. అప్పడు వారు నారబట్టలను ధరించి ఉంటారు. నారబట్టలతో రాముడిని చూసి గుహుడు ఒకమాట అంటాడు. ఓ పరమాత్మ నీవు నారబట్టలు కట్టుకోవటం ఈ కళ్ళతో చూడవలసి వస్తోంది, ఈ రెండు కళ్ళూ నాకు లేకపోయినా వదిలిపోను అంటాడుగుహుడు. వాడి ప్రేమ చూడండి ఆశ్చర్యం, అది అకారణభక్తి, అటువంటి అకారణభక్తి ఉంటే రాగద్వేషములనే ఏనుగులు పీనుగులు అవుతాయి.

ఇప్పడు మనకు రమణమహర్షి మీద కోపం వస్తుంది అనుకోండి, రామకృష్ణ పరమహంస మీద కోపం వస్తుంది అనుకోండి, వాళ్ళు స్థితప్రజ్ఞులు, జ్ఞానులు, మనకోపం వారికి గుచ్చుకొంటుందని మనం అనుకొంటాము గాని వారికి ఎలాగూ గుచ్చుకోదు సరికదా తిరిగివచ్చి మనకే గుచ్చుకొంటుంది. సూర్యుడిని చూసి మనం ఉమ్మువేసాము అనుకోండి, అది సూర్యుడి మీద ఎలాగుపడదు, అది తిరిగివచ్చి మన మీదే పడుతుంది. ఇది మనకు తెలియక అకారణంగా ఎవరో ఒకరిమీద అసూయ పడుతూ ఉంటాము, ఎవరో ఒకరికి

దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తూఉంటాము. మన స్వభావం ఎలాగ ఉంటుంది అంటే ఎవరైనా పడిపోయారు అనుకోండి, వారిని లేవదీయము, లేవదీయకపోయినా ఫరవాలేదు, వారిని చూసి సంతోషిస్తాము. దీనిని బట్టి మనం మానసికంగా ఎంత వెనుకబడి ఉన్నామో మనకు తెలుస్తుంది. వారుపాడైపోయారు అని ఎవరి గురించి అయినా అనుకొంటాము అనుకోండి, వారు పాడవ్వరు చివరకు మనం పాడైపోతాము, ఇలాగ మనలను మనం గుచ్చుకొనేపనులు చేయకూడదు. మన కళ్ళను మనమే పోగొట్టుకొంటాము అంటే ఎలాగ? మన సొంత పనులు ఎలాగ చేసుకొంటున్నామో ఆఫీసులో కూడా అలాగ పనిచేస్తున్నాము అనుకోండి, అప్పడు మనస్సు సమానం అవుతుంది. మనస్సు వెళ్ళి హృదయగుహాలో పడిపోతుంది. ఎప్పడైతే మనస్సు వెళ్ళి హృదయగుహాలో పడిపోయిందో మనస్సు నశిస్తుంది, వాడు ఇంక శరీరగుహాలోనికి రానక్కరలేదు. భగవంతుడు మనకు కేటాయించిన పనిలోనుండి తప్పించుకొందాము అనుకొన్నా తప్పించుకోలేము, భగవంతుడు మనకు ఇవ్వని పనిని మనం చెయ్యాలన్నా చేయలేము. దానికి పనికిరాము, దీనికి పనికిరాము. ఈశ్వరుడు మాత్రమే స్వతంత్రుడు, జీవుడు స్వతంత్రుడుకాదు భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన పనిని ఇష్టంగా, ప్రేమగా చేస్తే దేహాభిమానం నశిస్తుంది. రాగద్వేషములను తగ్గించుకొంటే మనకు తెలియకుండానే అజ్ఞానంలోనుండి విడుదల పొందతాము. భగవంతుడు కర్మఫలదాత. నీవు లోపల చెడు ఉద్దేశం పెట్టుకొని బయట మంచిపని చేస్తే ఒకరకమైన ఫలితం వస్తుంది, లోపల మంచి ఉద్దేశం పెట్టుకొని బయట మంచిపనిచేస్తే ఒకరకమైన ఫలితం వస్తుంది, ఇవన్నీ భగవంతుడు చూసుకొని నీకు ఫలితాన్ని ఇస్తాడు కాని ఫలితం ఆయనకు అక్కరలేదు, అది దృష్టిలో పెట్టుకోండి.

మనం నేను, నేను అంటున్నాము కదా, ఆ నేనును విడిచిపెట్టటమే సన్యాసము. మీరు నన్ను స్తోత్రం చేస్తారు అనుకోండి, దేహం పొంగదు, ఈ నేను పొంగుతుంది, మీరు నన్ను విమర్శిస్తున్నారు అనుకోండి, ఈనేను కృంగిపోతుంది ఇక్కడ నేను ఉంది కాబట్టి అది పొంగుతోంది, అది కృంగుతోంది, ఆ నేనును విడిచిపెట్టటమే నిజమైనసన్యాసం. దేహంతో తాదాప్యం పొందే నేను ఉన్నప్పడు పుణ్యం ఉంది, పాపం ఉంది, మంచి ఉంది, చెడు ఉంది అన్నీ ఉన్నాయి, ఆనేనునుండి విడుదలపొందితే, అది లేనప్పడు ఏదీలేదు, ఉన్నది ఒక్కటే, అదే బ్రహ్మం. విషయచింతనలో నుండి మనస్సును మళ్ళించి నిరంతరము దైవచింతన చేస్తూ ఉంటే, ఆ చేసేది నశిస్తుంది, బ్రహ్మం నీకు స్వరూపముగా వ్యక్తమవుతుంది. మనకు విషయాల మీద ఉన్న ఇష్టం భగవంతుడి మీదలేదు, దానికి మన బుద్ధిలోఉన్న దోషాలు కారణం. మనం భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను శ్రవణంచేసి, భగవంతుడి వాక్యానికి అనుగుణంగా జీవిస్తూ ఉంటే మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు నశిస్తాయి. భగవంతుడికి రూపం అక్కరలేదు కాని ఆయన మన కోసం రూపం ధరించివస్తాడు, ఎందుకంటే మన మనస్సుకు లోచూపు కలుగజేసి, బ్రహ్మానుభవంపొందటానికి ప్రిపేర్‌చేసి, మనస్సును సమాయత్తంచేసి ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు. విషయచింతన వలన

బుద్దిలో దోషాలు పెరుగుతాయి, బ్రహ్మచింతనవలన బుద్దిలో ఉన్న దోషాలు తగ్గుతాయి. ఈ దేహం ఉంటే మనం ఉంటాము, దేహంపోయినప్పడు మనం పోతాము అని మనం అనుకొంటున్నాము. దేహం ఉండటానికి, దేహం పోవటానికి మధ్యన బేధం తెలుస్తూ ఉంటే మనకు పునర్జన్మ వచ్చేస్తుంది,ఇది బాగా గుర్తుపెట్టుకోండి. దేహానికి మరణం వస్తూ ఉంటే మనకు భయం కలుగుతుంది. దేహానికి భయం కలుగదు, ఈ దేహము నేను అని ఏనేను అయితే అనుకొంటోందో ఆనేనుకు భయం కలుగుతోంది. ఎందుచేతనంటే ఈ దేహమే నేను అని అది అనుకోంటోంది, దేహంపోతే నేను ఉండను అని అనుకొంటోంది. అందువలన దానికి భయం కలుగుతుంది. దేహముపోతే నేను ఉండను అని ఏ నేను అయితే అంటోందో ఆనేనుకు మృత్యుభయం ఉంది, అది నశించే వరకు నీవు అభయస్థితిని పొందలేవు.

భగవంతుడు మనహృదయంలో ఉన్నాడు, ఆయన సర్వసాక్షి ఆయనకు తెలియకుండా ఈసృష్టిలో ఏమిజరగటానికి వీలులేదు. ఎవడైతే ఈఖగోళాన్ని నడుపుతున్నాడో, ఈసూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రాలను, పంచభూతాలను ఎవడైతే నియమిస్తున్నాడో, ఆనియమించేవాడు మనహృదయంలో కూడా ఉన్నాడు అన్న సంగతి మీరు మర్చిపోవద్దు, ఇది జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి, వాడువీడు వేరుకాదు, వాడి అనుగ్రహం లేకుండా వాడిదయలేకుండా ఆత్మజ్ఞానం అసాధ్యం. వాడిదయ ఉంటే అసాధ్యం అంతా సాధ్యం అవుతుంది మీ కుటుంబసభ్యుల పట్ల మీడ్యూటి మీరు చేయండి, వారు బాగుపడతారో లేదో వారి ప్రారబ్ధాన్నిబట్టి ఉంటుంది. మమకారం విడిచిపెట్టి పనిచెయ్యండి, అప్పడు అది మిమ్మల్ని బంధించదు, వారు బాగుపడితే గర్వంరాదు, వారు పాడైపోయినా మీకు దుఃఖంరాదు. మమకారాన్ని విడిచిపెట్టి పనిచేయటం వలన అక్కడ పనీ పూర్తి అయిపోతుంది, మోక్షం పొందటానికి మనస్సు ప్రిపేర్ అయిపోతూ ఉంటుంది. ఎవడో చుట్టంరేపు వస్తాడు అని ఉత్తరం వ్రాసాడు అనుకోండి ఈరోజు నుండే కంగారు పడిపోతూ ఉంటాము. ఎందుకు అంత టెన్షన్? మనకు ఏది ఉంటే అదే పెడదాము, ఇంక టెన్షన్ ఎందుకు. ఏదో వాడిని గొప్పగా గౌరవించేయాలి అనుకొంటాము అక్కడనుండి టెన్షన్ ప్రారంభమవుతుంది. మనకు ఏది ఉంటే అది పెట్టాలి, మనలను గౌరవించలేదు అనివాడు అనుకొంటే మనకు వచ్చిన నష్టంలేదు. మనకు కిరీటాలు ఉంటే కదా పోవటానికి, మనకు ఎలాగు కిరీటాలులేవు. ఇది ఒకటే మీరు గుర్తుపెట్టుకోండి, దేహముతో తాదాప్యంపొందే తలంపు లేనివాడికి దేహానికి ఎటువంటి ప్రారబ్దం ఉన్నా ఎర్రచీమకుట్టినట్లు కూడా వాడికి ఉండదు.

జాగ్రదవస్థలో మనం పొందే సంతోషాలు అన్నీ కారణం మీద ఆధారపడి ఉన్నాయి, జాగ్రదవస్థలో మీరు విషయచింతనకు దూరంగా ఉండి, ఈశ్వరుని నిరంతరం చింతిస్తూ ఉంటే బుద్దిలో ఉన్న దోషాలు అన్నీ వేరుతో సహా నశించి, గాఢనిద్రలో అకారణసుఖాన్ని ఎలా పొందుతున్నారో అలాగ జాగ్రదవస్థలో కూడా అకారణసుఖాన్ని పొందుతారు. ఈశ్వరస్మరణవలన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు నశించటమే కాదు, ఏ తలంపు అయితే దేహంతో

తాదాప్యం పొందుతోందో ఆ మొదటి తలంపు వేరుతో సహా నశిస్తుంది, అప్పడు వాడిప్రేమ విశ్వవ్యాప్తమవుతుంది. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే దేహం చనిపోకముందే దేహంతో తాదాప్యం పొందే బుజ్జిగాడు చనిపోతే, ఇప్పడు నీ ప్రేమ కుటుంబానికి పరిమితం అయ్యిందిగాని అప్పడు వాడి ప్రేమ కుటుంబంతోటి, కులంతోటి, మతంతోటి సంబంధంలేకుండా విశ్వవ్యాప్తమవుతుంది. ఈ చిన్నగడపను దాటితే సరిపోతుంది, ఈ బుజ్జిగాడిని తొలగించుకొంటే సరిపోతుంది కాని వాడే సర్వస్వం అని మనం అనుకొంటున్నాము, ఇంకవాడిని ఎలా పోగొట్టుకొంటాము. మనలో పొరపాటు ఏమిటి అంటే అందరూ మన మనస్సుకు నచ్చినట్లుగా ఉండాలి అనుకొంటాము. అలా ఎందుకు ఉంటారు? వారి పూర్వజన్మలువేరు, వారి పద్ధతి ప్రకారం వారు ఉంటారు. ఒకేలాగ ఉండటానికి మనం ఏమైనా పంచదార చిలకలమా? అందరూ మన మనస్సుకు నచ్చినట్లుగా ఉండాలి అనుకొంటాము అనుకోండి, అది మన అజ్ఞానానికి గుర్తు. కొంతమంది ప్రతీదానికి కుటుంబంలో వారి మాటే చెల్లాలి అనుకొంటారు. కొంతమంది తెలివైనవారు ఎలా ఉంటారు అంటే వారి అభిప్రాయం చెపుతారు, మీ అభిప్రాయం కూడా చెప్పండి, అది బాగుంటే అలా చేద్దాము అంటారు. ప్రతీదానికి నా మాటే చెల్లాలి అంటే కుటుంబం నష్టపోతుంది, రాజీపడటం కూడా నేర్చుకోవాలి. మనం ఎలా ఉండాలో భగవాన్ చెపుతున్నారు. మనం చేసేపని నిర్మలంగా ఉంటే, నిశ్చలంగా ఉంటే, మనం ఇతరుల విషయాలలో కలుగజేసుకోకుండా ఉంటే, మన ప్రవర్తన వివేకవంతంగా ఉంటే, రాగద్వేషరహితముగా ఉంటే బాగాపండినపండు మనం కర్రతో కూడా ముట్టుకోకుండానే ఏవిధంగా అయితే చెట్టునుండి రాలిపోతుందో, అలాగ మన దేహాభిమానం దానంతట అదే సహజంగానే రాలిపోతుంది, అప్పడు నదివెళ్ళి సముద్రంలో కలిసినట్లుగా మనం బ్రహ్మంలో ఐక్యమయిపోతాము. నీవు పనిద్వారా తగిన శిక్షణ పొందకుండా, నీవు ముగ్గకుండా ఎక్కడికో పారిపోతే నీకు మోక్షంరాదు కదా వెర్రితనం వస్తుంది, పిచ్చివాడివి అయిపోతావు. అందుచేత ఈశ్వరుని పాదాలను విడిచిపెట్టవద్దు, ఈశ్వరస్మరణ విడిచిపెట్టవద్దు.

మీ మనస్సుతో మీరు అస్తమానూ దెబ్బలాటలు పెట్టుకోవద్దు. మీ పని మీరు శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ, వ్యక్తిభావన లేకుండా జీవించ గలుగుతూఉంటే, మీమనస్సును మీఇష్టదైవం మీద పెట్టి ఆనామాన్ని స్మరించుకొంటూ, ఆరూపాన్ని ధ్యానించుకొంటూ ఉంటే, ఈశ్వరుడు చెప్పినమాట మీకు ఇష్టం లేకపోయినా, ఆమాటనుహితవు చేసుకొని, ఆమాటను ప్రేమించి, ఆయన చెప్పినట్లుగా జీవిస్తూ ఉంటే చెరుకురసం తాగేటప్పడు నెమ్మదిగా ఆతీపిదనాన్ని అనుభవిస్తూ ఎంతఇష్టంగా తాగుతారో అంతఇష్టంగా మీమనస్సు వెళ్ళి ఈశ్వరుడిలో లయమయి పోతుంది. అప్పడు దేహం ఉండటానికి, దేహం పోవటానికి బేధం ఊడిపోతుంది, అప్పడు ప్రపంచం కనిపించినా కనిపించకపోయినా మీకు తేడా ఏమీ తెలియదు, ఈ సృష్టి స్థితిలయాలకు అతీతంగా ఉంటారు. నీటిలో పడవ ఉండవచ్చుగాని పడవలో నీరు ఉండకూడదు. అలాగే నీడ్యూటీ ఏదో నీవు చేసుకొంటూ

పో, అంతేగాని అస్తమానూ నీ తలకాయలో ఇంట్లో వారిని మోయవద్దు. నీవు ప్రాపంచిక జీవితానికి విడాకులు ఇవ్వకుండా, ప్రపంచంలో ఉంటూనే ట్రైనింగ్ అయ్యి, ముగ్గిపోయి రాలిపోవాలి, అంటే దేహాభిమానంలో నుండి రాలిపోవాలి. నువ్వు ఎవరిగా ఉన్నావో అది మర్చిపోవద్దు. నువ్వు ఎవరవు? నీలోపల ఉన్న జననమరణములులేని వస్తువేనీవు. నేను అనే తలంపు పుట్టక ముందు నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అదే నీవు. దాని తాలుక ఎఱుక విడిచిపెట్టవద్దు, దాని తాలుక అనుభవం పొందేవరకు ఇలా జన్మించటం, మరణించటం తప్పదు, మాయ దారి ఇవ్వదు, కామక్రోధములు ఏనుగులు లాంటివి, ఈ ఏనుగులు అంత తొందరగా స్వాధీనంలోనికిరావు, సాధన అనే అంకుశంతో ఈ కామక్రోధములనే ఏనుగులను స్వాధీనం చేసుకో.

మనం ఇతరులను ద్వేషించటానికి ఏదైనా కారణం ఉన్నప్పటికీ ద్వేషరహితంగా ఉండాలి, కోపకారణం ఉన్నప్పటికీ కోపరహితంగా ఉండాలి. అలాకోపరహితంగా ఉండము అనుకోండి మనకు ఎవరిమీద అయితే కోపం వచ్చిందో మన కోపం వాడికి గుచ్చుకున్నా, గుచ్చుకోకపోయినా తిరిగివచ్చి మనకు మాత్రం గుచ్చుకొంటుంది, ఇలా ఎన్ని ముళ్ళను గుచ్చుకొనేలా మనం చేసుకొంటాము. ఆత్మస్తుతి, పరనింద ఉన్నవారి దగ్గర కూర్చోవద్దు, అబద్దాలు చెప్పి అయినా అక్కడ నుండి తప్పకోవటం మంచిది. పదిసంవత్సాలు మంచి స్నేహాలు చేసి ఒక ఆరునెలలు చెడుస్నేహం చేస్తే ఈ పదిసంవత్సరాలు మంచిస్నేహం చేసి మనం సంపాదించిన సద్బుద్ది అంతా ఈ ఆరునెలలలో పోతుంది, అందుచేత బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. కత్తి అంచుమీద నడిచేవాడు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉంటాడో ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలనుకొనేవాడు అంత జాగ్రత్తగా ఉండాలి అని ఉపనిషత్‌లలో చెప్పారు. అవినయంరాకుండా చూసుకోవాలి. మాటలో ఆడంబరం పనికిరాదు. అవునంటే అవునని చెప్పండి, కాదంటే కాదని చెప్పండి, మీకు తోయ్యటంలేదు అనుకోండి, కంగారుపడి కమిట్ అవ్వవద్దు, ఆలోచించి చెపుతాము అని చెప్పండి. మీకు చేతనయితే ఇతరుల తెలివితేటలు పెంచండి, అంతేగాని వారికి ఉన్న తెలివితేటలు తగ్గించేయవద్దు. భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే ఆధ్యాత్మికఅభివృద్ధి పొందటంకోసం కేవలం భౌతికజీవితానికి విడాకులు ఇవ్వనక్కరలేదు. వినయంతో కూడిన జీవితం, శాంతచిత్తముతో కూడిన జీవితం, నమ్రతతో కూడిన జీవితం మనకు అమృతానుభవమును కలుగజేస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 6-03-04, చించినాడ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ శరీరం మరణించాక కొంతమందికి తొందరగా మరల శరీరం రావచ్చు, కొంతమందికి ఎక్కువకాలం పట్టవచ్చు మరల మానవశరీరం రావాలని లేదు వాడి కర్మానుభవాన్ని బట్టి ఆ జీవుడికి ఏదో శరీరం వస్తుంది, కాని ఏశరీరం వచ్చినా ఆశరీరంతో

తాదాప్యం పొందిఉంటాడు. మన శరీరం అంటే మనకు ఎంత ఇష్టమో జంతువులకు కూడా వాటిశరీరం అంటే వాటికి అంత ఇష్టం. జీవుడికి వాడు ఏదేహంలో ఉంటే ఆ దేహం ఒక్కటే నిజం, అదే సర్వస్వం అని అనిపిస్తుంది. మంచి చేసినవాడికి దుర్గతిలేదు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మనం ఏదైనా మంచిపనిచేస్తే ఆఫలితం వెంటనే మనకు అనుభవంలోనికి రాకపోయినా మనం ఏ శరీరంలోఉన్నా, ఏలోకంలోఉన్నా ఆ ఫలితాన్ని మనకు భగవంతుడు కేటాయిస్తాడు. నీవు ఇతరులకు చేసిన సహాయసహకారములు అంతా నీకే తిరిగివచ్చేస్తుంది, ఇది నీకు అర్ధమయితే ఇతరులకు సహాయసహకారములు అందించకుండా ఎలా ఉండగలవు అన్నారు భగవాన్. మనకు ఏదైనా కోరిక తీవ్రంగా ఉంటే అది ఏదో జన్మలో నెరవేరుతుంది అయితే ఆకోరిక నిజమా అంటే నిజంకాదు. శ్రీకృష్ణచైతన్య పూరిక్షేత్రానికి ఆకర్షింపబడ్డాడు. ఒకసారి శ్రీకృష్ణచైతన్య తన గురువు దగ్గరకు వెళ్ళి సన్యాసం తీసుకోవాలని ఉంది, అందుచేత నాకు సన్యాసం ప్రసాదించమని అడుగుతాడు. అప్పడు గురువు గారు ఏమని చెప్పారంటే అంటే సన్యాసం తీసుకోవాలంటే ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం ఉండాలి. మనోనిగ్రహం, ఇంద్రియనిగ్రహం లేకుండా సన్యాసం తీసుకోవటం మంచిదికాదు అని చెప్పారు. నేను సన్యాసిగా జీవించగలను అని శ్రీకృష్ణచైతన్య గురువుతో చెప్పారు. అప్పడు గురువుగారు కొంచెం పంచదార తెచ్చి శ్రీకృష్ణచైతన్య నాలుకమీద వేసారు, ఒక నిమిషం తరువాత ఆయన నోటిలోని పంచదారను తీస్తే వేసినప్పడు ఎలాఉందో తీసిన తరువాత కూడా అలాగే ఉంది, తడి అవ్వలేదు. ఇప్పడు నువ్వు సన్యాసానికి ఫిట్ అవుతావు అన్నారు గురువుగారు. మనకు పంచదార నోటిలో వెయ్యనక్కరలేదు, చూస్తేనే లాలాజలం ఊరుతుంది.

ప్రథమవికారం అహంకారం, అది కాలిబూడిద అయ్యేవరకు మనకు ఏదో శరీరంవస్తూ ఉంటుంది ఎందుచేతనంటే అది శరీరం లేకుండా ఉండలేదు. ఆ ప్రథమవికారం వచ్చాక మిగతావికారాలు వస్తాయి అది రాకపోతే ఏదిరాదు. మనకు గాఢనిద్రలో ఆమొదటివికారంలేదు కాబట్టి మిగతావికారాలులేవు. జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చాక దేహంతో తాదాప్యం పొందే ఆమొదటివికారం వచ్చాక ఇంజను వెనకాల పెట్టెలు వచ్చినట్లు మిగతావికారాలు అన్నీ వస్తాయి. మన స్వరూపం శాంతి అయినప్పటికీ మనకు అశాంతి రావటానికి కారణం, మనకు దుఃఖం రావటానికి కారణం మనం ఏదోఒకటి అనుకొంటూ ఉంటాము, ఏదోఒకటి అనుకోకుండా ఈ ప్రథమవికారం ఉండలేదు. మన అమాయకత్వం ఎక్కడ ఉంది అంటే వారిలాగ ఉంటే బాగుండను, వీరిలాగ ఉంటే బాగుండును, వచ్చే జన్మ అలాగ ఉంటే మనకు సుఖంగా వెళ్ళిపోతుంది అని ఇలా ఏదోఒకటి అనుకొంటూఉంటాము కాని వారు ఎంత దుఃఖం అనుభవిస్తున్నారో మనకు తెలియదు. ఒక్క మన స్వరూపంలో తప్పించి బయట ఎక్కడా, ఏ వస్తువులోను సుఖంలేదు, ఇది బాగా జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి బయట ఎక్కడైనా సుఖం ఉన్నట్లు నీకు అనిపిస్తూఉంటే వూరికే నీకు అలా అనిపిస్తోంది గాని నిజంగా అక్కడ సుఖంలేదు, అవి మిధ్యాసుఖాలు, అవే రాబోయేజన్మలో దుఃఖాలుగా